

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை! மரத்தின்(ல்) மறைந்தது மாமத யானை
வாசு அரங்கநாதன்

மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி அதன் சக்தியை முழுமையாக உணர்வதையே பல தத்துவங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. யோகா, வேதாந்தம், ஆகமம் போன்ற தத்துவ போதனைகளும் இதையே எடுத்தியம்புகின்றன. விவேகானந்தரும் தன்னுடைய வாழ்நாளின் பெரும் பகுதியை இத்தகைய ஒரு தத்துவ நிலையைப் பற்றியே இந்தியாவிலும் சரி வெளிநாட்டிலும் சரி தனது பல பேச்சுகள் மூலம் விளக்கியுள்ளார். எந்த ஒரு கருத்திலும் ஒருவர் முழுமனதுடன் ஈடுபட்டு அதைப்பற்றித் தொடர்ந்து இடைவிடாமல் சிந்திக்கும் போதும் அக்கருத்தைப் பற்றி நன்கு அறிய முயலும் போதும் அந்தக் கருத்தின் கருப்பொருளைப்பற்றி அவர் நன்கு அறிந்து தெளிவு பெறுவதுடன் அதைப்பற்றிய அறிவு பூர்வ நிலையை மேம்படுத்தவும் திறமை கொண்டவராக வெளிப்படுகிறார். இதுவே ஆய்வின் அடிப்படை விளக்கம். இவ்வகைத் தத்துவ நிலையை அடையவே மனிதர்கள் இறைவன், கோவில், பூசை என்னும் புறநிலைக் காரணிகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இப்புறநிலைக் காரணிகள் பெரும்பாலான நிலையில் அளவுக்கு அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டும் வழிமாறி செயல்படுத்தப்பட்டும் உண்மை நோக்கத்துக்குப் புறம்பான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுவிடுகின்றன. உடல், மனம் என்னும் இரண்டு இருக்கும் தருணத்தில் இவை ஒன்றை ஒன்று மறைத்துவிடுகின்றன. ஒன்றை ஒன்று வென்றுவிடுகின்றன! இவை ஒன்றோடு ஒன்று இயைந்து போகாத தருணத்திலேயே விவேகானந்தர், திருமூலர் போன்றோரின் வாக்குகளை உற்று நோக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது.

ஒருநிலை வழிபாடு இருநிலை வழிபாடு என இருநிலைகளைத் தத்துவ நூல்கள் விளக்கும். ஒரு நிலை வழிபாடு என்பது மனிதன் தன்னுள் இருக்கும் ஆத்மசக்தியை உணர்ந்து அதை வளப்படுத்தவும் திறம்படுத்தவும் முயல்வதாகும். இந்நிலை வழிபாட்டுக்குப் புற நிலை உபகரணங்களாகிய கோவில், கடவுள், வழிபாடு என்பன ஒரு வழிகோல்களே தவிர அவற்றுக்கும் மனச்சக்திக்கும் எந்தவித நேரடி தொடர்பும் கிடையாது. இருநிலை வழிபாடு என்பது மனம் வேறு சக்தி வேறு என்னும் அடிப்படையில் புறநிலை வழிபாட்டு முறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதாகும். விவேகானந்தர், திருமூலர் போன்ற தத்துவ ஞானிகள் ஒருநிலை வழிபாட்டு முறைக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்துத் தங்களின் வாழ்வின் பெரும்பகுதியைச் செலவழித்தனர்.

போகால்ட் என்னும் பிரஞ்சு தத்துவ ஞானி மனித வாழ்வில் இலக்கியங்களின் பங்கைப் பற்றிக் கூறும் போது பல இலக்கியங்களில் கூறப்படும் ஒரு சில கருத்துகள் மனித வாழ்க்கையை வழிமாறி எடுத்துச்செல்லும் பலத்தத் திறமை கொண்டனவாக இருக்கும் என்கிறார். இதுவே இந்திய நாட்டின் பல இலக்கியங்களும் செய்துள்ளன! நம்மிடையே உலவும் பல இலக்கிய வழி கருத்துப்பரிமாற்றங்கள் நமக்கு காலம் காலமாக வாய்வழி இலக்கியங்கள் மூலமும் எழுத்துவழி இலக்கியங்கள் மூலமும் நம்மை வந்து அடைந்துள்ளன. இவற்றில் பெரும்பாலான கருத்துகள் யாவும் மேற்படி சொல்லப்பட்ட இருநிலை வழிபாட்டு முறைகளுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்து நம்மை மந்தை மந்தையாக வழி நடத்தின இன்னும்

அங்ஙனமே வழி நடத்தி வருகின்றன! இம்மந்தையிலிருந்து பிரிந்த ஆடாகத்தான் விவேகானந்தர், திருமூலர் போன்றோரை அவர்களின் வாக்கு நெறிகள் வழி அறிகிறோம். ஜேக்கஸ் டெரிடா என்னும் பிரஞ்சு தத்துவவாதி மற்றும் எழுத்தாளர் எழுத்துகளையும் கருத்துகளையும் காலத்துக்கு ஏற்றவாறு அவ்வப்போது அலசி ஆராயவேண்டும் என்கிறார். ஒரு காலத்தில் எழுதப்படும் எழுத்து அக்காலத்துக்கு இயைபுடையதாக இருந்திருக்கலாம். அதுவே எல்லா நேரத்திலும் எல்லாக் காலத்திலும் சரியாக இருக்கும் எனக் கொள்ள இயலாது. டெரிடா கூறுவது போல் எழுத்துகளையும் கருத்துகளையும் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் அக்குவேறு ஆணிவேறாக அலசி ஆராயாத நிலையில் மந்தையோடு மந்தையாக மனித இனம் நகர்வதையே நாம் காண்போம். பழக்கவழக்கங்களுக்கு வெகு விரைவில் அடிமையாகிவிடக்கூடிய குணம் வாய்ந்தது சிந்திக்கும் திறன் வாய்ந்த மனித மனம். மாற்றங்களை வெகு விரைவில் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாத ஒரு குணத்தைத்தான் நாம் மனித மனத்தின் தலையாயப் பண்பாகக் காண்கிறோம். பல்வேறு தடைகளையும் எளிதில் தகர்த்தெறியும் திறன் வரும் நேரத்தில்தான் இந்தச் சிந்திக்கும் இயந்திரத்தின் முழுத்திறமையையும் உணர்ந்தறிய முடியும்.

மனித மனத்தின் ஆனந்தப் பரவச நிலையையே சிதம்பரம் நடராசராக நம் தமிழ் இலக்கியங்களின் வாயிலாகக் கண்டறிந்தோம். இதையே திருமூலரும் தானே சிவமான நிலை (திரு. 2314) எனக் கூறுகிறார். சிவன் வேறு, மனம் வேறு, அன்பு வேறு, அருள் வேறு என வேறுபடுத்துகிற நிலையில்தான் நாம் வழிமாறுகிறோம், உண்மை நிலையை விட்டு விலகுகிறோம் தடம் மாறித் தவிக்கிறோம். அவனும் அவனும் அவனை அறியார்! அவனும் அவனும் அவனை அறியில், அவனும் அவனும் அவனிவனாமே (திரு. 1789) என்னும் திருமூலரின் வாக்கின் மூலக்கருத்தையே விவேகானந்தர் வேதாந்தம், யோகா போன்ற தத்துவ ஞானங்கள் வழி தனது வாழ்நாள் முழுதும் எடுத்தியம்ப முனைந்தார். நின்னை யுணர்ந்துணரந்தெல்லா மொருங்கிய நிர்க்குணம் பூண்டென்னை மறந்திருந்தேனிறந் தேவிட்ட திவ்வுடம்பே என்னும் அருணகிரிநாதரின் இக்கூற்றை இரண்டு நிலைகளில் விளக்கலாம். இதை ஒரு நிலை வழிபாட்டு முறையில் ஒருவரின் மனச் சக்தியை உணர்ந்துணரா மறந்தேவிட்ட இவ்வுடம்பே எனக் கொள்ளலாம்! இதையே இறைவனாகச் சிலையாகப் புறத்தில் இருக்கிற ஒரு சக்தியை உணரா மறந்தேவிட்ட இந்த பூதவுடம்பே எனவும் கொள்ளலாம். இந்த இரண்டாவது விளக்கத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்த உலகம் சுழலுகிறதே தவிர முதல் விளக்கத்தின் அடிப்படைக் கருத்தைக் கண்டறிந்து தன்னை மாற்றிக்கொள்கிற எண்ணத்தில் யாரும் இயங்காத நிலையில் மரத்தை எப்பொழுதும் இந்த மாமத யானை மறைத்துக்கொண்டேதான் இருக்கும்! இந்த மாமத யானை இவ்வுடம்பாகிய மரத்தில் மறைந்துகொண்டுதான் இருக்கும்.